

[Askjær Jørgensen.]

blot mæglingforslaget til lov; hvorfor skulle vi spille vores tid på at stemme?

Men de, der føler, at der tales hen over hovedet på dem, det er først og fremmest ungskovnen af dansk fabrikationsvirksomhed, en ungskov, hvor man ser det som sin primære opgave først og fremmest at opbygge virksomhederne, og hvor man føler sig utryk ved at underkaste sig betingelserne i de store organisationer. Det drejer sig om en ungskov i dansk produktion, hvor man føler sig forpligtet til at følge lønudviklingen, som fastlægges af de store organisationer, ja, man er jo simpelt hen nødt til at følge lønudviklingen. I ungskovnen af dansk produktion findes der imidlertid en særlig loyalitet mellem arbejdsgiver og arbejdstager, en loyalitet, som siger, at når lavtlønsområdet stiger med 20 pct., ja, så stiger også lønnen til driftsleder, ingeniør osv. med 20 pct.

Den reelle situation, hvis lovforslag nr. L 163 vedtages, er den, at lønniveauet i den danske ungskov af produktionsvirksomheder over de to år fra 1. februar 1977 til 1. februar 1979 vil stige med mindst 25 pct. Dette vil naturligvis koste livet for et stort antal af vore unge fabrikationsvirksomheder, og 30.000-40.000 flere vil blive arbejdsløse.

Når jeg således har mest lyst til at stemme nej til regeringens forslag, er det først og fremmest, fordi jeg ved, at forslaget vil dræbe masser af unge virksomheder og arbejdsløshedsproblemet vil vokse yderligere.

Forslagets videre behandling vil vise, om et flertal i dette ting virkelig vil vedtage et lovforslag som dette og dermed forøge arbejdsløsheden og dræbe store mængder af unge virksomheder.

Waldorff (VS):

Socialdemokratiet og LO har naturligvis en ganske klar interesse i at fremhæve de arbejdere, som netop har stemt for mæglingforslaget. At de kun udgør en beskedent del af den samlede arbejderklasse har der været talt meget om, men det er selvfølgelig naturligt, at man forbigår den store gruppe. Jeg mener, der er nok så megen grund til at hæfte sig ved den del af arbejderne, der har stemt imod mæglingforslaget i en fuldstændig klar erkendelse af det makværk, som mæglingforslaget er.

Den klareste afvisning af mæglingforslaget finder vi hos de grafiske arbejdere, og det er ikke nogen tilfældighed. Ikke bare indeholder

skitsen ingen lønforbedringer for de grafiske arbejdere. Det kunne endda være, for de grafiske arbejdere har en god og lang tradition for at tilkæmpe sig lønforbedringer på tværs af lønstop, arbejdsgiverfronter og regeringsindgreb, og alt tyder på, at den tradition vil blive holdt ved lige. Men samtidig er det jo sådan, at mæglingforslaget på ingen måde løser de problemer, som netop de grafiske fag står i. Arbejdsløsheden, udsigten til voldsomt forøget arbejdsløshed på grund af indførelse af den ny teknik, kampen for forbedrede arbejdsforhold eller blot for at undgå en forværring af arbejdsforholdene, det er de ting, der er baggrunden for de omfattende kampe inden for det grafiske område for tiden. Det er baggrunden for den meget omfattende solidaritet, som vi ser med arbejderne i det Berlingske Hus. Det er også disse ting, som er baggrunden for de grafiske overenskomstkra, krav om udvidet ferie, krav om arbejdstidsforkortelse i en solidaritet med de arbejdsløse, krav om overenskomstdækning af ny teknik.

Der er i de senere år sket en fantastisk produktivitetstigning inden for netop det grafiske område. Den er hentet gennem indførelse af nyt maskineri, og der er samtidig sket en voldsom opskruning af arbejdstempoet. De grafiske arbejderes vigtigste modtræk til denne øgede udbygning og samtidig den forøgelse af arbejdsløsheden, der sker ved, at færre arbejdere skal producere mere, det eneste værn, man har, er en overenskomstdækning, det er et krav om bedre bemandingsregler i takt med, at der indføres nye maskiner.

Det, som LO og socialdemokratiet og de borgerlige partier nu tvinger ned over de grafiske arbejdere og naturligvis også mange andre arbejdere, det er stop for lønudviklingen, det er reallønsnedgang, det er en systematisk forøgelse af arbejdsløsheden, fordi man forhindrer forbedrede bemandingsregler på nye maskiner. Det er tillige en stadig forværring af arbejdsforholdene på grund af det opskruede arbejdstempo, de mange giftstoffer, som der er i den grafiske industri, på grund af skiftehølsarbejde og støj – alle de forhold, som tilsammen med rette er blevet kaldt en livsfarlig cocktail for de grafiske arbejdere.

Det er om alle disse ting konflikten på Berlingerens handler. Det er om alle disse ting konflikterne på andre bladhuse inden for de mange grafiske virksomheder handler, og denne kamp vil ikke standse på grund af et